

det andet Opholdspaalæg eller Afholds-paalæg, for det tredje Umyndiggørelse eller Beskikkelse af Tilsyn, for det fjerde Anbringelse i Hospital eller Kuranstalt og endelig Anbringelse, hvis det er nødvendigt, i egentlige Forvaringsanstalter, for Tiden altsaa SIKRINGSANSTALTEN ved Nykøbing, Sjælland.

Men overfor visse Forbrydere kan Domstolene ogsaa anvende andre særlige Foranstaltninger. Det gælder særlig overfor ældre, sløvede Individuer, drikfældige og Vagabonder, her kan de idømmes Arbejdshus, i Stedet for Tugthus eller Fængsel, efter § 68, altsaa overfor de ikke farlige, men særlig besværlige Forbrydere, som ikke egner sig til Afsoning af almindelig Straf. Det kan særlig ske overfor Berigelsesforbrydere, der efter at have udstaaet 2 Straffe af Tugthus eller Fængsel begaar ny Berigelsesforbrydelse, nyt Tyveri inden 3 Aar efter Løsladelsen; det kan ske overfor Betlere, som efter at have udstaaet 3 forudgaaende Straffe for Betleri paa ny gør sig skyldige i Betleri inden 2 Aar efter Løsladelsen; det kan ske overfor Sædelighedsforbrydere — det vil særlig blive Exhibitionister og visse Alfonser —, som begaar ny Sædelighedsforbrydelse inden 3 Aar efter Løsladelsen, og endelig overfor Personer, som har begaaet en Forbrydelse under Paavirkning af spirituøse Drikke, og som maa antages at være forfaldne til Drukkenskab. Varigheden af Ophold i Arbejdshus er 1—5 Aar ifølge § 69, og denne Varighed kan naturligvis ikke fastsættes paa Forhaand i Dommen. Staten skal ifølge Forslaget afholde Udgifterne til Arbejdshus, det kommer jeg til i det næste Lovforslag.

Endelig kan Retten idømme Sikkerhedsforvaring ifølge § 71, naar Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver det, og der er gaaet to Domme — for Sædelighedsforbrydere dog kun een Dom — paa tilsammen mindst 2 Aars Tugthus eller Fængsel i Forvejen, og i øvrigt kun, naar de foreliggende Oplysninger kendetegner den paagældende som erhvervs- eller vanemæssig Forbryder. Varigheden er her 4, i visse Gentagelsestilfælde stigende op til 8 og 16 Aar, derefter den sædvanlige Løsladelse paa Prøve ifølge § 72, Tiden kan naturligvis ikke fastsættes i Dommen. Til denne Sikkerhedsforvaring anvendes en Afdeling af Horsens Straffeanstalt, som for en stor Del vil blive overflødig ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, samt Fangekolonien i Kjølsholm.

Jeg er klar over, at det ikke har været let for de ærede Medlemmer, som har holdt

ud indtil nu, at følge den foregaaende Udvikling. Alligevel tror jeg, at de, som har fulgt med, gennem disse forskellige Forsøg paa at kaste et Strejflys ind over dette mægtige Emne, vil have haft mere Glæde deraf, end hvis de havde paaheft en systematisk Gennemgang af Kapitlerne og Hovedparagrafferne, en Fremgangsmaade, som let vilde bringe enhver Mulighed for Overblik til at drukne i et Virvar af Detailler. Men jeg har navnlig valgt denne Forelæggelsesform ogsaa af Hensyn til dem, der som Udvalgsmedlemmer eller i øvrigt af Interesse for et Straffesystem som dette vil sætte sig ind i det senere. En Gennemlæsning af denne Tale med dens Belysning af de forskellige sammenhørende Problemer og de forskellige Henvisninger tror jeg sikkert paa en Række Hovedpunkter vil kunne give et Forhaandsoverblik, som ellers først efter lang Tids Læsning vilde tone frem lidt efter lidt, til Trods for at Bemærkningerne er gjort ret udførlige.

Man vil med en vis Ret kunne sige, at det hidtil udviklede dog er for teoretisk til at give nogen Mulighed for en virkelig Forstaaelse af, hvorledes der nu ogsaa vil blive gaaet frem overfor en eller anden Forbryderkategori. Det er selvfølgelig rigtigt, man kan ikke faa baade i Pose og Sæk, hvis man ikke skal staa og tale en hel Dag om dette Lovforslag. Jeg indrømmer, at Indvendingen er berettiget, og jeg vil derfor slutte med at tage to af de hyppigst forekommende Forbryderarter frem til Belysning, en Sædelighedsforbryder og en Tyv.

Først tager jeg en Sædelighedsforbryder, der f. Eks. har forgrebet sig paa en lille Pige paa 13—14 Aar. Hvis denne Sædelighedsforbryder er psykisk normal, vil han selvfølgelig ogsaa blive straffet. Hvis der foreligger egentlig Voldtægt, vil Straffen være Fængsel ikke under 2 Aar, under skærpende Omstændigheder Tugthus indtil paa Livstid ifølge § 218. Hvis der ikke foreligger Voldtægt, men almindeligt Samleje uden Vold, vil Straffen være Fængsel indtil op til 8 Aar ifølge § 224. De almindelige strafnedsættende Omstændigheder efter §§ 88 og 89 vil vanskeligt kunne tænkes her, hvor det drejer sig om et Barn; der vil ogsaa vanskeligt kunne blive Tale om Arbejdshus efter § 68, det skulde da være, hvis Forbryderen er en ældre af Drik sløvet Person, som har begaaet Forbrydelsen under Indflydelse af spirituøse Drikke og i øvrigt er forfalden. Derimod vil der kunne blive Tale om Sikkerhedsforvaring efter § 71, f. Eks. naar den paagældende tidligere har faaet en Dom